

A R T Y K U Ł Y

WOJCIECH SKÓRA

PAP SŁUPSK

MIEJSCE WYWIADU W STRUKTURACH
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
II RZECZYPOSPOLITEJ
NA PRZYKŁADZIE POMORSKIEJ PLACÓWKI
„BOMBAJ” (1935-1937)

Początki współpracy i współistnienia resortu spraw zagranicznych z polskim wywiadem wymagają szczegółowych badań, zwłaszcza na odcinku niemieckim. Dla celów takiego opracowania niniejszy artykuł stanowi jedynie szkic tła ogólnego¹.

Dopiero w marcu 1920 roku doszło do wzajemnego utworzenia przedstawicielstw dyplomatycznych Polski i Niemiec². Jednocześnie przystąpiono do tworzenia w Rzeszy gęstej sieci polskich konsulatów, opierając się na korzystnych postanowieniach traktatu wersalskiego w tej dziedzinie³. Pierwszym kierownikiem polskiego poselstwa w Berlinie został Ignacy Szebeko⁴. Podobnie jak jego następcą, dr Alfred Wysocki, miał on rangę *chargé d'affaires*, co było odzwierciedleniem

¹ Niniejszy temat został przedstawiony na konferencji naukowej *Wywiad w Drugiej Rzeczypospolitej*, która odbyła się w Instytucie Historii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Słupsku 23.09.1999 r.

² Niemcy mianowali posła w Warszawie już 20.11.1918 r. Był nim hrabia H. Kessler. Jednak nawiązanie stosunków dyplomatycznych między Polską a Rzeszą, które nastąpiło przed podpisaniem traktatu pokojowego, wzbudziło niezadowolenie rządów Ententy i części sił politycznych Polski. Na skutek ulicznych protestów i nacisku Ententy polskie władze notą z 15.12.1918 r. zawiadomiły *Auswärtiges Amt* o zawieszeniu stosunków dyplomatycznych między obydwojma państwami. J. K r a s u s k i, *Stosunki polsko-niemieckie 1919-1932*, Poznań 1975, s.96.

³ Zob. W. S k ó r a, *Trudności związane z uruchomieniem polskiej placówki konsularnej w Szczecinie*, *Słupskie Studia Historyczne* Nr 7, Słupsk 1999, s.110-111.

⁴ Wg *Dziennika Urzędowego MSZ*, nr 2 z 1.05.1920 r. kierownikiem poselstwa berlińskiego, w randze konsula, do 8.03.1920 r. był Franciszek Charwat.